
عنوان پروژه: اثر سبوس گندم، پوسته سویا و مخمر بر عملکرد، زیست فراهمی عناصر معدنی، فراسنجه های خونی، پاسخ ایمنی و کیفیت و ماندگاری لاشه جوجه های گوشتی

- شماره مصوب پروژه: ۹۶۱۱۳۲۶-۱۵۴-۱۳-۱۳-۲
- نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرح های ملی و مشترک دارد):
- نام و نام خانوادگی مجری/مجریان: اکبر یعقوبفر
- نام و نام خانوادگی ناظران:
- نام و نام خانوادگی مشاور(ان):
- نام و نام خانوادگی همکاران: همکاران اصلی: سیدمحمد حسینی - فهیمه دانشیار - علی مصطفی تهرانی
سایر همکاران: هوشنگ لطف الهیان - سید عبدالله حسینی - امیرحسین عزیزاده قمصری - سید فضل اله موسوی پور - کیانوش سامی - اسماعیل باغجری - علیرضا کوچکی - علیرضا گلپخت - جواد طاهری پور - فاطمه جوادی سیگارودی - منصوره عاملی
- محل اجرا: موسسه تحقیقات علوم دامی کشور
- تاریخ شروع: ۹۶/۱۲/۱
- مدت اجرا: یک سال
- ناشر:
- شمارگان (تیراژ):
- تاریخ انتشار:
- این اثر در مورخ ۹۸/۴/۳ با شماره ۵۵۷۶۵ در مرکز اطلاعات و مدارک علمی کشاورزی به ثبت رسیده است.
- حق چاپ محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

چکیده:

این پژوهش در قالب دو آزمایش به مرحله اجرا درآمد. آزمایش اول به منظور بررسی اثرات سبوس گندم، پوسته سویا و مخمر بر عملکرد، فراسنجه‌های خونی، پاسخ ایمنی و بهبود کیفیت و ماندگاری لاشه جوجه‌های گوشتی در بستر، با تعداد ۴۲۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه (سویه راس ۳۰۸) در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۷ تیمار و ۶ تکرار و ۱۰ قطعه جوجه در هر تکرار اجرا گردید. تیمارهای آزمایشی شامل: ۱- جیره پایه، ۲- جیره پایه + ۰/۱ درصد مخمر، ۳- جیره پایه + ۰/۲ درصد مخمر، ۴- جیره پایه + ۵ درصد سبوس گندم، ۵- جیره پایه + ۱۰ درصد سبوس گندم، ۶- جیره پایه + ۳ درصد پوسته سویا، ۷- جیره پایه + ۶ درصد پوسته سویا بود. دوره‌های آزمایش ۴۲ روز شامل سه مرحله ۱ تا ۱۰ روزگی، ۱۱ تا ۲۴ روزگی و ۲۵ تا ۴۲ روزگی بود. در کل دوره پرورش تیمار شاهد کمترین خوراک مصرفی را نسبت به سایر تیمارهای آزمایشی به خود اختصاص داد ($P < 0/05$). بیشترین مصرف خوراک مربوط به سطح ۱۰ درصد سبوس گندم و سطوح سه و شش درصد پوسته سویا بود ($P < 0/05$). تیمار آزمایشی حاوی سه درصد پوسته سویا در کل دوره آزمایش نسبت به تیمار شاهد و تیمار ۰/۱ درصد مخمر بیشترین میزان افزایش وزن روزانه را نشان داد ($P < 0/05$). بیشترین بازده نسبی انرژی مربوط به تیمار حاوی سطوح مخمر نسبت به تیمارهای حاوی سطوح سبوس گندم و پوسته سویا بود ($P < 0/05$). کمترین بازده نسبی انرژی و پروتئین مربوط به سطح ۱۰ درصد سبوس گندم نسبت به تیمار شاهد بود ($P < 0/05$). کمترین میزان HDL برای تیمار حاوی ۵ درصد سبوس گندم نسبت به تیمار حاوی ۰/۲ درصد مخمر مشاهده شد ($P < 0/05$). تیمار حاوی ۵ درصد سبوس گندم، بیشترین میزان غلظت هورمون‌های تیروئیدی (T3, T4) را به خود اختصاص داد ($P < 0/05$). بیشترین طول استخوان درشت نی تیمار حاوی مخمر و پوسته سویا نسبت به تیمار حاوی سبوس گندم بود ($P < 0/05$). تیمار شاهد وزن استخوان ران بالاتری نسبت به تیمار حاوی ۰/۱ درصد مخمر داشت ($P < 0/05$). اختلاف آماری برای جمعیت باکتری‌های اشرشیا کولی و لاکتوباسیل در تیماری آزمایشی حاوی بعنوان منابع دیواره سلولی مشاهده نشد. تیمارهای حاوی پوسته سویا بیشترین طول پرز و نسبت طول به عمق کریپت را داشت. و بیشترین عرض پرز مربوط به تیمار حاوی سبوس گندم بود ($P < 0/05$). بیشترین اسیدپتئین گوشت سینه در زمان‌های متفاوت پس از کشتار مربوط به تیمار حاوی پوسته سویا بود ($P < 0/05$). میزان مالون دی‌آلدئید در ۷۲ ساعت پس از کشتار مربوط به تیمار سبوس گندم و پوسته سویا بود ($P < 0/05$). بیشترین ظرفیت نگهداری آب در ۷۲ ساعت پس از کشتار مربوط به تیمار سبوس گندم و مخمر می‌باشد ($P < 0/05$). تیمار ۱۰ درصد سبوس گندم و ۶ درصد پوسته سویا بالاترین میزان ظرفیت نگهداری آب در زمان ۷۲ ساعت پس از کشتار را به خود اختصاص دادند ($P < 0/05$). بیشترین میزان گرانروی مربوط به تیمار ۱۰ درصد سبوس گندم و ۳ درصد پوسته سویا بود و کمترین مقدار مربوط به تیمار شاهد بود ($P < 0/05$). نتایج نشان داد که پلی ساکاریدهای دیواره سلولی در ماندگاری گوشت سینه جوجه‌های گوشتی بعنوان آنتی اکسیدان موثرند، ولی دارای اثرات متفاوتی هستند.

در آزمایش دوم برای تعیین قابلیت هم‌ضم مواد معدنی (آهن، منگنز، روی، مس، کلسیم و فسفر) تعداد ۴۸۰ قطعه جوجه گوشتی جنس نر یک روزه از سویه تجاری راس ۳۰۸ در قالب یک طرح کاملاً تصادفی در بستر صورت گرفت. تیمارهای آزمایشی آزمایش دوم شامل: جیره پایه (شاهد)، جیره پایه + ۱۰ درصد سبوس گندم، جیره پایه + ۶ درصد پوسته سویا، جیره پایه + ۰/۲ درصد مخمر، جیره پایه + ۱۰ درصد سبوس گندم + ۶ درصد پوسته سویا، جیره پایه + ۱۰ درصد سبوس گندم + ۰/۲ درصد مخمر، جیره پایه + ۶ درصد پوسته سویا + ۰/۲ درصد مخمر، جیره پایه + ۱۰ درصد سبوس گندم + ۶ درصد پوسته سویا + ۰/۲ درصد مخمر بود.

می باشند. تیمار ۸ که ترکیبی از سه منبع پلی ساکارید دیواره سلولی می باشد دارای بیشترین میزان انرژی قابل متابولیسم و انرژی قابل متابولیسم تصحیح شده بر اساس ازت می باشد. تیمار حاوی ۶ درصد پوسته سویا و ۰/۲ درصد مخمر کمترین میزان انرژی قابل متابولیسم و انرژی قابل متابولیسم تصحیح شده بر اساس ازت را به خود اختصاص داد ($P > 0/05$). بیشترین قابلیت هضم ازت و چربی مربوط به تیمار شاهد نسبت به سایر تیمارها مشاهده شد ($P > 0/05$). قابلیت دسترس کلسیم در تیمار ۸ که حاوی ۱۰ درصد سیوس گندم + ۶ درصد پوسته سویا بود نسبت به سایر تیمارها افزایش معنی داری نشان داد ($P < 0/05$). ولی بیشترین قابلیت دسترس عنصر کلسیم مربوط به تیمار ۵ که حاوی ۱۰ درصد سیوس گندم + ۶ درصد پوسته سویا بود ($P > 0/05$). تیمار ۱۰ درصد سیوس گندم و دارای بیشترین قابلیت دسترسی به آهن و مس داشتند ($P > 0/05$). تیمار حاوی ۰/۲ درصد مخمر، قابلیت دسترسی بالایی برای مس و روی نشان داد ($P > 0/05$). نتایج نشان داد که پلی ساکارید های دیواره سلولی منابع خوراکی در میزان قابلیت دسترس عناصر معدنی موثر می باشند.

کلید واژه ها : جوجه گوشتی، پاسخ ایمنی، عملکرد رشد، فراسنجه های بیوشیمیایی خون، کیفیت لاشه